

важливо, що в наступному матчі, Україна програла у чотири м'яча, тому що, тих емоцій, яку отримала країна за допомогою футболу, було достатньо.

В сучасний час футбол у нашій країні уже давно виконує «соціальну роль». У непростий для держави час гра мільйонів служить одним із каталізаторів для об'єднання країни та дарує мабуть чи не єдині позитивні емоції під час війни.

Онищенко М. Г.
Науковий керівник: доц. Ляшенко Н.О
Харківський національний університет радіоелектроніки

ДОБРОВІЛЬНІ ПОЖЕРТВИ НА ЗСУ ЯК СОЦІАЛЬНА ПРАКТИКА

Повномасштабне вторгнення РФ в Україну піднесло в суспільстві не лише військових: наступними за масштабом визнання стали волонтери та волонтерські організації. Вони, як горизонтальна система зв'язків, спроміглися закрити діри в деяких стратегічних ініціативах центральної влади. Проте волонтери – менеджери добровільних пожертв. У них ніколи б не вийшло збільшити свою роль без широкої підтримки цивільного населення. Для розуміння ситуації треба розглянути причини росту вкладів:

1) На відміну від гібридного етапу Російсько-української війни новий розпал не залишив простору для абстрагування від навколишніх подій: серед переважної більшості українців доволі швидко сформувався спільний травматичний досвід.

2) Війна відзначилася навалом тематичного медіаконтенту. Разом із цим соціальні мережі стали осередком обміну досвідом. Сформувалася особлива інтернет-культура, яка служить фундаментом суспільних ініціатив.

3) Відео та фото від військових де-факто демонструють результати підтримки армії. Так солдати опанували формат розважального контенту, а волонтери – підзвітності у тому числі ексклюзивним контентом.

Приведені причини вплинули на форми надання пожертв:

1) Грошові переведення приватним та державним фондам. Широкий загал, котрому не вистачає ініціативи, довіри чи часу для дослідження, обирає узагальнену підтримку. Часто це стосується також іноземців.

2) Грошові переведення популярним зборам. Увагу та довіру завойовують блогери-волонтери, відстоюючи конкретну матеріальну мету та своє добре ім'я. Часто прихильники поширюють мету мережею, чим вносять вклад у справу.

3) Придбання символічних послуг та предметів. Розважальна культура посприяла ряду пропозицій обміну: продаж шевронів, браслетів, трофеїв; підпис боєприпасів, розмалювання техніки тощо. Приваблює колекціонерів.

4) Особиста діяльність. З'явилися люди, у яких вивільнився час чи бажання ним розпорядитися задля вищої мети. Під проводом інших, люди збираються для плетіння маскувальних сіток чи доставки речей. Коротко – праця на волонтерів.

Головною складовою дієвого волонтера є горизонтальні зв'язки як з відповідними джерелами матеріалів, так і з кінцевими споживачами. Групи, що концентрують допомогу:

1) ветерани бойових дій – українські та іноземні бійці поза службою, але з досвідом щодо потреб професійної армії;

2) громадські активісти – українські та іноземні громадяни, які за своїм способом життя вже співпрацювали з певними (зазвичай гуманітарними) структурами;

3) українські бізнесмени – керівники певних грошових оборотів та стартапери, знайомі з функціонуванням ринку та / або такі, що пропонують у допомогу власний продукт;

4) прості громадяни – інтернет-користувачі та просто небайдужі, котрі точно знають, що можуть придбати і кому саме віддати зі знайомих військових.

Приклади потреб, на які постійно збирають волонтери: тактичний одяг та спеціальне взуття; бронежилети та каски; квадрокоптери, тепловізори та камери; зарядні станції та генератори; автомобілі та запчастини.

Українці пристосувалися завдяки довірі людям, які першими пояснили та показали ідею перемоги. Владна вертикаль не може швидко задовольнити таку довіру. Прагнучі результату, суспільство береться за справу знизу. Особистий внесок – він як прояв підтримки, так і маркер її рівня.

Панасенко І.С
Науковий керівник: доц. Ляшенко Н.О
Харківський національний університет радіоелектроніки

ПРОБЛЕМИ ПЕРВИННОЇ АДАПТАЦІЇ В ІНОКУЛЬТУРНОМУ СЕРЕДОВИЩІ УКРАЇНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ

Після початку вторгнення росії на територію України, багато людей були вимушені поїхати закордон та стати біженцями. З 24 лютого 2022 року по 3 січня 2023 року включно в Європі для тимчасового захисту зареєстровано 7 915 287 осіб, тому ми вважаємо актуальною проблему їх адаптації в інокультурному середовищі.

Українці, які виїхали після 24 лютого були вимушені це дуже швидко зробити, щоб врятувати своє життя. Тому вони могли взяти лише найнеобхідніші речі та документи, а в деяких не вийшло взяти і це. Зважаючи на це можна визначити наступні проблеми, з якими вони зіткнулися:

- економічні (нестача грошей; відсутність змінного одягу взагалі, або на певні сезони; відсутність продуктів);

- медичні (нестача ліків. У іншій країні може не бути в вільному продажу тих ліків, які людина звикла приймати, а щоб їх отримати потрібен рецепт, тому спочатку необхідно відвідати місцевого лікаря);